

[Frandsen.]

prøvenævn, og vi har i dag haft anden behandling af lovforslagene om aktieselskaber og anpartsselskaber.

De to første love kunne socialistisk folkeparti fuldt ud tiltræde, men om lovforslagene om aktie- og anpartsselskaber må vi sige, at dér havde vi ønsket videregående ting. Men i erkendelse af, at flertallet ikke ville gå så langt, accepterede vi de fremskridt, som ligger deri, og som afgjort er fremskridt. Men vi håber, at vi snart kan vende tilbage til ændringer af aktieselskabsloven, som medfører endnu større åbenhed og at indflydelsen for de ansatte udstrækkes til endnu flere virksomheder, så det ikke bare er selskaber med over 50 ansatte, men endnu flere virksomheder bliver indbefattet, og indflydelsesområdet udstrækkes i de enkelte virksomheder.

Med hensyn til de forslag, som bebudes i redegørelsen, vil jeg sige, at det er glædeligt, at der kommer en bank- og sparekasselov, som tager nogle af de problemer op, vi har set i det forløbne års tid, og vi regner også med, at spørgsmålet om offentlig repræsentation i banker kommer med igen; det var beklageligt, vi ikke kunne nå det i denne folketingssamling, og det skulle vi altså gerne nå i næste folketingssamling.

Endvidere er der bebudet — hvilket jeg også regner med bliver et afgjort fremskridt — ændringer i forbrugerlovgivningen.

Vi har også i det forløbne 1½ års tid behandlet spørgsmålene om erhvervsfond og om egnsudviklingsstøtte, og dér føler jeg anledning til at komme med nogle generelle betragtninger. Det er to former for støtte, som samfundet giver erhvervslivet, og det er et spørgsmål, om vi giver dem under rigtige betingelser. Spørgsmålet er, om vi ikke fra samfundets side bør stille klare betingelser til den form for støtte, som medfører, at man ikke anvender alle former for forretningsmetoder. Fra tid til anden kan man i pressen se beskrivelser af virksomheder i u-landene, som fører en politik ved hjælp af erhvervsfondsstøtte, der ikke kan være i overensstemmelse med den almindelige danske politik, og det samme må nok siges om nogle af de virksomheder, der får egnsudviklingsstøtte.

Jeg vil derfor gerne bede om ministerens kommentarer specielt til den egnsudvik-

lingsstøtte, der gives til visse virksomheder i Thy, som har været omtalt i dagbladet Information, hvor det er beskrevet, at virksomheder fører en erhvervs politik, som kan være uheldig for udviklingen i området, og som derfor heller ikke kan siges at være i overensstemmelse med det, der er den generelle politik her i landet, og som har folketingsstøtte.

Men når vi så går over til det, som nok er det mere beklagelige, nemlig hvad regeringen ikke har nået endnu, og som vi må håbe at regeringen vil nå i de kommende et eller to år, eller hvor lang tid regeringen sidder, ja, så kan man jo vende sig til socialdemokratiets 4 års program, hvor der står en række ting om erhvervs politikken. Der står bl. a., at det private kapitalmarked må tilpasses den samlede økonomiske politik, og der står videre, at de generelle retningslinjer for den knappe kapitalmængdes anvendelse skal ske ved samfundet.

Derfor kan jeg ikke lade være med at vende mig til det spørgsmål, om regeringen snart vil gennemføre en virkelig form for kapitalstyring her i landet og ikke nøjes med det, vi fik for 1½ år siden, nemlig et kapitalmarkedsråd, som jo kun har meget begrænsede beføjelser.

Socialtisk folkeparti er tilhænger af, at hele kapitalmarkedet kommer under samfundets kontrol, at det bliver regeringen under ansvar over for folketingsstøtte, der skal give de generelle retningslinjer for hele kapitalmarkedet. Det skal ikke være sådan, at udlånsvirksomheden her i landet bestemmes af mere eller mindre tilfældige banker og andre finansieringsinstitutter, som nødvendigvis må føre snævre profithensyn — det er nødvendigt, at man tager hensyn til renten og kun renten. Derfor ønsker vi, og vi håber også, at det efterhånden må blive regeringens politik, at man fra samfundets side siger, at efter de og de generelle retningslinjer bør lånene gives.

I den forbindelse mener vi, det er væsentligt, at man tilgodeser, som der har været tale om tidligere, forskellige sektorer, at man sikrer, at industri og håndværk og handel på forskellig vis får den støtte, som er nødvendig. Men vi mener også, det er vigtigt, at man anlægger en egns- og landsplanlægning, at man tilgodeser miljøhensyn og beskæftigelses hensyn. Det kan ikke være